

Kreevinin murre

Kreevinin murre (latv. *krieviņu dialekts*) oli Latviassa Bauskan ympäristössä asuneiden vatjalaisten kreevinien puhuma vatjan murre. Murre kuoli 1800-luvun aikana, mutta se jätti jälkiä paikalliseen latvian murteeseen.

Nykyisen Bauskan kunnan sijainti Latvian kartalla.

Sisällysluettelo

Historia

Vaikutus latviaan
Kielinäyte

Lähteet

Historia

Kreevinit tulivat Latvian Bauskan alueelle sotavankeina Vinke von Overbergin Inkeriin vuosina 1444–1447 Inkeriin tekemän sotaretken jälkeen. Vatjalaisia tuotiin sotavankeina rakentamaan Bauskan linnaa. Kreevinit tulivat tieteelliseen tietoon varsin myöhään. Vuonna 1810 paikallinen pappi Karl Lutzau arvioi alueella olevan vielä 12–15 kreeviniä osaavaa henkilöä. Suomalainen Anders Johan Sjögren teki alueelle tutkimusmatkan vuonna 1846 ja arvioi kreevinin kielen jo lähes hävinneen alueelta. Tämän jälkeen kreevineistä ei enää saatu tietoja. Kielitieteilijä Ferdinand Johan Wiedemann yhdisti ensimmäisenä vuonna 1871 kreevinit Inkerin vatjalaisiin.^[1]

Vaikutus latviaan

Kreevinin kieltä tutkittiin vain vähän ja yhteensä siitä tallennettiin vain 113 sanaa, joista on noin 1 300 erilaista muotoa. Kreevinin vaikutusta latvian paikalliseen murteeseen on tutkittu vähän, mutta muutamia kreevinistä lainattuja murre sanoja tiedetään. Tällainen on esimerkiksi nuijaa tarkoittava sana *kurika*, jonka vastaava sana on vatjan kielessä *kurikka*. Toinen esimerkkinä on *ņirmināt*, joka tarkoittaa siivottomasti tai rumasti syömistä. Vastaava sana vatjassa on *nirttši* tai *nirkko*, eli nirso. Murre sanojen käyttö rajoittuu Bauskan ympäristöön, mikä todistaa sanojen vatjalaisperäisyyden puolesta.^[2]

Kielinäyte

”Isä meidän” -rukous kreevinin murteella:^[3]
Meġġi ise taiwâs!
jadku elka šiwu šenna
tulap meġġi tiwi šivu riikki!
Šiwu meelle se iggau ka kui taiwâs ni kans ma bēli!
Meġġi arma leipe anna meli tennawa.
Ġedde meggi padudd, kui me jattim umili nisi meli jad!
Elas meite kurja sad.

Šewon wodse kurgē miusse erre

Jo siula kalpap šīwu kikki šīwu appi un šīwu üwiwi šewonše šewonše.

Amen!

Lähteet

1. Mauno Jokipii: *Itämerensuomalaiset – Heimokansojen historiaa ja kohtaloita*. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1995. ISBN 951-39362-80.
 2. Marjo Mela ja Lembit Valba: *Latvian historiaa ja kulttuuria*. Rozentāls-seura, 2005. ISBN 951-986-71-1-2.
 3. Enn Ernits: *Ein neuer rekonstruktionsversuch der kreewinischen texte*, s. 182–184. *Linguistica Uralica* XXXIII 1997 3: Teaduste Akadeemia Kirjastus, 1997. Google kirjat (<http://books.google.fi/books?id=to9bLrO76SkC>). (saksaksi) (venäjäksi)
-

Noudettu kohteesta "https://fi.wikipedia.org/w/index.php?title=Kreevinin_murre&oldid=18795904"

Sivua on viimeksi muutettu 15. maaliskuuta 2020 kello 22.05.

Teksti on saatavilla Creative Commons Attribution/Share-Alike -lisenssillä; lisäehtoja voi sisältyä. Katso käyttöehdot.
Wikipedia® on Wikimedia Foundationin rekisteröimä tavaramerkki.
Ongelma artikkelissa?